

andre Lande. Ved Jærnbanerne har man flaaet det sammen under et, nemlig Kasse- og Regnskabsvæsen og Revision under den samme Chef, i sidste Instans sorterer det hele altsaa under Chefen for hele Jærnbanedvæsenet, Generaldirektøren. Denne Ordning kunde synes underlig, men det praktiske Løb har ført den med sig. Denne staar ganske vist i Mod sætning til den, der findes paa andre Omraader, denne saakaldte samtidige Revision staar i Mod sætning til den efterfølgende. Ved Statsforvaltningen er ellers Revisionen efterfølgende: vedkommende Embedsmand indsender sit Regnskab, saa bliver det revideret, og saa kommer Decisionen maaske 3 eller 6 Maaneder eller et Aar efter, at Regnskabet er aflagt. Underledes, hvor som i Jærnbanestaten disse Kontorer bestaa ved Siden af hinanden og sortere under samme Chef. Der foregaar Revisionen efterhaanden, fra Dag til Dag, saa at det er meget almindeligt med Hensyn til Udgifterne, at naar der foreligger en Regning, bliver den revideret inden den bliver anvist, hvorved man i Tide kan foretage de fornødne Forandringer og Rettelser. Ogsaa med Hensyn til Indtægten frembyder det meget store Fordele. Nu er Forholdet det, at enhver Stationsforstander har daglig at opgive sin Kassebeholdning og hver Maaned at indsende sit Regnskab, og naar Revisionen gaar jævnt dermed ville Defraudationer i høj Grad vanskeliggøres. De kunne intetsteds helt undgaaes, og de ere ogsaa forekomne paa Jærnbanekomraadet, men meget sjælden, og saa vidt mig bekendt er der gaaet længere Tid, uden at der er tabt en eneste Dre. Dette staar i Forbindelse med den samtidige Revision. Ganske vist har man ogsaa ved den efterfølgende Revision Lejlighed til at vanskeliggøre Defraudationer; men da Forholdet er det, at Regnskaberne først senere komme ind til Revisionen, kunne Defraudationerne gaa i længere Tid. Naar derimod som her Pengesummerne og Regnskabet indsendes om trent samtidig, kan man hurtigt komme efter, om der er et og andet paa Færde, og det er noget, som har ganske overordentlig Betydning for en Institution, hvor Pengespørgsmaalet spiller en saa stor Rolle, og hvor der er en saa overordentlig stor Mængde Oppehørsbetjente. Derfor har man den saakaldte samtidige Revision. Naar der i det andet Ting har været fremsat Indvendinger derimod, er det meget let forstaaeligt. Man har sagt: Hvorfor skulde vi ikke ved denne ene Statsinstitution kunne have den samme Ordning af Revisionen som ved de andre? Man har henvist til det, som er det teoretiske rette; men ved Gennemførelsen deraf tilfide-

sætter man det praktiske Hensyn. Man har jo dog virkelig i det andet Ting ellers i stort Omfang højet sig for praktiske Krav. Det er en bekendt Ting, det siges i Betænkningen af det Udvalg, som har været nedsat der, at man i de forskellige Aar, i hvilke Lovforslaget har været til Behandling, har prøvet paa at stille Forslag, hvorved man i det mindste delvis kunde beholde den samtidige Revision. Man har altsaa følt, at den kunde man ikke komme bort fra, man kunde ikke slippe for den; men man har paa den anden Side heller ikke villet tage Konsekventerne deraf. Man har sagt: Vi maa have en selvstændig Revision, som ikke sorterer under Generaldirektøren, og saa har man foreslaaet en Ordning, hvorved Revisionskontorerne skulde være i samme Bygning som Regnskabskontorerne, medens der skulde være en særlig Revisor, som sorterer umiddelbart under Indenrigsministeren. Det, som egentlig ligger til Grund for hele denne teoretiske Betragtning er, at man siger, at naar Regnskabs- og Kassevæsenet skulde sortere under Generaldirektøren, kan Revisionen ikke ogsaa sortere under Generaldirektøren og det saa meget mindre, som der ogsaa kan blive Tale om fra Revisorens Side at føre en vis Kontrol med Generaldirektøren. Der kan blive Tale om, at denne paa en eller anden Maade, som medfører Udgifter for Staten, har overstredet sin Kompetence. Men det er egentlig en ren teoretisk Betragtning; thi paa samme Maade gaar det i Virkeligheden til i den øvrige Statsrevision; der sortere jo de, som skulde aflægge Regnskab, og Revisionen under samme Minister, og der kan ogsaa, om man vil, for Ministerens Vedkommende blive Spørgsmaal om at føre en vis Kontrol med ham og kontrollerere, om han ikke overstrider sin Myndighed. Men Tingen er, at den Kontrol, som saaledes skal øves med overordnede Embedsmænd, med Ministeren og med Generaldirektøren for Jærnbanedvæsenet, ikke egentlig er nogen Kassekontrol, som har at paase, at der ikke imellem de enkelte Embedsmænds Hænder bliver Penge borte, men den Revision, her er Tale om, er nærmest en kritisk Revision. Den ere d'Her. Ministre underkastede i Statsrevisionen, og naar vi saa dette Lovforslag gennemført og en Gang saa en Ordning af Jærnbanedvæsenet, vil dettes Regnskaber ogsaa blive Genstand for en kritisk Revision fra Statsrevisionens Side. — Man holder altsaa paa en saadan særlig Ordning af et rent teoretisk Hensyn. Man overser derved, at det vistnok ikke lader sig gennemføre; thi naar Revisionen skal kontrollere paa denne Maade de Embedsmænd,